

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirke

den 25. marts 2016

Kirkedag: Langfredag/B

Tekst:

Salmer:

SK: 195 * 197 * 203 * 191 * 192

LL: samme

Hvilken af evangelieteksterne skal læses i dag, Lukas' eller Johannes'? Jeg har i dag valgt Johannes', og det ud fra helt egoistiske grunde: Jeg har brug for i dag at høre Jesus sige: "Det er fuldbragt." Jeg vil dog også tillade mig, at hente nogle andre ting frem fra Lidelseshistorien, som ikke lige er nævnt hos Johannes, idet jeg forudsætter, at Lidelseshistorien som sådan er kendt af de fleste af os. Vi hører den ikke i sin helhed i dagens gudstjenester; men jeg vil gerne anbefale, at man finder den frem i løbet af dagen og læser den.

Der er to ting i forbindelse med Jesu død, der i år på særlig vis har talt til mig. Det ene handler om Pilatus, og det er i den forbindelse, jeg vil tage noget frem fra lidelseshistorien, vi ikke har hørt i dag, og det andet er netop Jesu ord: "Det er fuldbragt."

Først Pilatus. Han har sat en indskrift på Jesu kors: Jesus fra Nazaret, Jødernes konge. Det bliver han bebrejdet af ypperstepræsterne, der vil have Pilatus til at ændre teksten til 'Han sagde: Jeg er jødernes konge' Ypperstepræsterne, der netop overfor Pilatus lidt tidligere på dagen højlydt havde proklameret, at de ikke havde anden konge end kejseren i Rom. Det kan godt være, at Peter i nat fornægtede sit kendskab og fællesskab med Jesus; men ypperstepræsterne fornægter med dette statement totalt deres fællesskab med Gud Herren. For for

en rettroende jøde er der kun en konge, og det er den af Gud Herren salvede og indsat, udpeget blandt Guds eget folk. Så når ypperstepræsterne herved knæler for Roms kejser, så er det et frafald af de helt store. Og det viser blot, hvor langt mennesker kan gå, når først begæret og løgnen får tag i os.

Men Pilatus vil ikke ændre på indskriften. ”Hvad jeg skrev, det skrev jeg.” Ja, sikke et mandfolk. Han står ved sine handlinger. Lidelseshistorien igennem byder på så mange kæltringer, at det er helt forfærdeligt, så det er en befrielse endelig at møde en mand, der står fast. Hvad er der sket med Pilatus? Mens stort set alle andre gennem lidelseshistorien bøjer mere og mere af, så retter Pilatus mere og mere ryggen. Et mandfolk, det var han ikke tidligere på dagen. Han blev kørt rundt i manegen af de udspekulerede og manipulerende ypperstepræster; han lod sig presse af pøblen samlet på slotspladsen, og selv om han ikke fandt nogen skyld hos Jesus, så dømte han ham alligevel til døden. Han kastede Jesus ud til dem, som en luns kød til løverne i Cirkus.

Og så fortælles det om Pilatus, at han bad om, at et vandfad blev bragt frem, og helt teatralisk vaskede han sine hænder og bedyrede, at han ikke havde nogen skyld i denne mands blod. I parentes, råbte jøderne med ypperstepræsterne blot, at det tog de gerne på sig – hvor kan mennesker dog synke dybt og gement.

Pilatus vaskede sine hænder. Men, Pilatus, lige meget, hvor meget du vasker hænder, så kan du ikke vaske skylden af dem. Lige meget, hvor mange pæne ord, du herefter siger, så har du udleveret ham. Lige meget, hvor mange gode gerninger du gør, så har du ofret ham for din egen skyld. Du kan ikke sige, det var deres skyld. Du kan ikke sige, som gamle Adam sagde: Det var hende, der lokkede. Du kan ikke frasige dig din skyld. Den

vil klæbe til dig, om du så står under rindende vand resten af dine dage. Skylden, som for altid vil martre din samvittighed og sjæl. Skylden, som altid vil være mellem dig og Gud, og aldrig vil lade dig i fred. Skylden som vil holde dig vågen om natten. Skylden, som du måske er mere bevidst om end jeg, for din skyld er farvet med blod fra et uskyldigt menneskes liv. Vi kan ikke skyde skylden fra os. Vi kan ikke skyde den over på de andre. Skylden vil altid være vor egen, og vi vil aldrig kunne sone den. Vi kan måske udbedre skaden og lade være at tale om det; men vi ved med os selv, at vi har skyld. Og løber vi fra det, får vi også skyld over det.

Pilatus. Du kan lige så godt se skylden i øjnene og tage den på dig, for du kan aldrig lægge den fra dig. Men du kan heller ikke bruge den til andet end, at du altid vil stå som skyldig. Også selv om du stod fast over for præsten og sagde: Hvad jeg skrev, det skrev jeg. Og hvad du sagde, ja det sagde du også. Du vil aldrig mere kunne vende dig mod Gud, for hver gang vil du skulle se skylden i øjnene og blive knust under den forbandelse, der altid hænger ved skyld og synd.

”Det er fuldbragt” var de sidste ord, Jesus sagde. Han sagde ikke ”Det er slut”. Han sagde ikke ”Det gik ikke”. Han sagde ikke ”Jeg magtede det ikke”. Han sagde ”Det er fuldbragt”. At noget er fuldbragt betyder, at det er gjort færdigt med et godt resultat. Jesus sagde heller ikke ”Jeg gjorde det”, ”Jeg klarede det”. Jesus sagde ”*Det er fuldbragt*” Sagen er gjort færdig og resultatet er godt.

For Pilatus’, for soldaternes, for Peters, for Judas’ – for *ethvert menneskes* skyld tog Jesus ethvert menneskes *skyld* på sig og sonede forbandelse og vrede fra Gud. Han bar de manges synd og trådte i stedet for syndere, som det hedder i Esajas-profetien.

Synd og skyld er sonet ved korset. Forbandelsen ramte ham.
Han, hvis kærlighed er så stor, at han førte sagen godt til ende.

Pilatus. Hvis du vil have fred med Gud, må du gå til korset. Det kors, hvor Jesus gav Johannes en mor og Maria en søn, og hvor Gud Herren siger til dig: ”Du er mit elskede barn”.

Amen.

K-bøn / litaniet s. 814

Næste salme:

M = Mænd

K = Kvinder